

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa W. K. i R. K.
przeciwko T. [...] "A." spółce akcyjnej z siedzibą w W.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej W. O.
o zadośćuczynienie, odszkodowanie i rentę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 maja 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej interwenienta ubocznego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 16 czerwca 2020 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od interwenienta ubocznego na rzecz powoda**
W. O. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem
zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu – w interesie publicznym – ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym

jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skargę kasacyjną od wyroku z dnia 16 czerwca 2020 r. Sądu Apelacyjnego w [...] wniósł interwenient uboczny po stronie pozwanego T. [...] A. spółka akcyjna z siedzibą w W. – W. O.. Skarżący wskazał na występującą w sprawie potrzebę wykładni art. 446 § 2 k.c. budzącego poważne wątpliwości w zakresie przesłanek uzasadniających uwzględnienie żądania renty w związku ze śmiercią osoby obowiązanej do alimentacji, w związku z rozbieżnością w orzecznictwie sądów w odniesieniu do badania istnienia koniecznych przesłanek do uwzględnienia roszczenia.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo, iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, nie publ., z dnia

26 czerwca 2015 r., III CSK 77/15, nie publ., z dnia 20 maja 2016 r., V CSK 692/15, nie publ, z dnia 23 maja 2018 r., I CSK 31/18, nie publ.).

Przedstawione przez skarżącego okoliczności przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie występują. Wskazanego przez skarżącego przepisu dotyczą liczne orzeczenia Sądu Najwyższego (por. m.in. wyrok z dnia 16 maja 2008 r. III CSK 386/07, OSNC-ZD 2009, nr B, poz. 50, wyrok z dnia 18 maja 2004 r., IV CK 371/03). Artykuł 446 § 2 k.c. daje możliwość zasądzenia wyższej renty niż świadczenie alimentacyjne, ponieważ wysokość renty, obliczona stosownie do potrzeb uprawnionego oraz do możliwości zarobkowych i majątkowych zmarłego może być wyższa niż świadczenie alimentacyjne ustalone według usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Rozbieżności wynikają z różnorodności stanów faktycznych, innych w każdej sprawie, co nie pozwala na stwierdzenie, że zachodzi przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt. 2 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c.

a.s.